

vedrørende Telegraf- og Telefonvæsenet, fordi alle de dertil stillede Ændringsforslag hører ind under den almindelige Art. Jeg forbigaar dem ikke, fordi det er Smaabeløb, det drejer sig om; nogle af dem vedrører ikke saa smaa Summer, men det er i Kraft af hele Situationen naturlige Ændringer, der her foreslaas.

Derimod er der til § 3 under Nr. 60 stillet et Ændringsforslag, som jeg skal dvæle lidt ved. Det angaar Renter af Kassebeholdningen, og det er maaske lidt mærkeligt at se, at de foreslaas opført med 31½ Mill. Kr.; vi er jo ikke vant til at høre, at vi har saa stor en Kassebeholdning, at et saadant Rentebeløb skulde kunne fremkomme. Naar Summen er saa stor, er Aarsagen den, at deri er medregnet for det første Renten af det Beløb, der kom ind ved Afhændelsen af de vestindiske Øer, og dernæst Kursfortjenesten paa den Sum, der indkom ved Afhændelsen; dette tilsammen udgør paa det nærmeste 28 Mill. Kr., altsaa den allerstørste Part af de 31½ Mill. Kr. Resten er en Rente, der er godskrevet Kassebeholdningen fra Kornregnskabet, for de Forskud, som Statskassen har givet, for at Kornrationeringen kunde gaa sin Gang, men da dette Rentebeløb, som formelt her kommer til Indtægt, tillige kommer til Udgift paa Indenrigsministeriets Budget, betyder det ikke noget virkeligt for Statskassen, det er en Versurpost, der her er Tale om. Dette nævner jeg til Forklaring for ærede Medlemmer, som maatte have undret sig over den store Sum.

Jeg skal saa gaa over til § 5, som omhandler Skatter og Afgifter. De hertil hørende Ændringsforslag er Numrene 61—84. De er for Resten af ikke saa ringe Interesse, da de giver et Billede af vort Folks Indtægter i det Aar, det drejer sig om. Ved Ændringsforslag Nr. 61 forhøjes Ejendomsskylden med 600 000 Kr. Ejendomsskylden var oprindelig sat til 11,3 Mill. Kr., og det vil altsaa ses, at Slutresultatet er noget gunstigere end oprindeligt antaget. Denne Forhøjelse er dog ikke i særlig Grad forbavsende, derimod kommer der senere hen Skatter af en Størrelse, som man ikke hidtil har været vant til at regne med.

Den ordinære Indkomstskat var paa Finanslovforslaget sat til 67 Mill. Kr. Paa Tillægsbevillingslovforslaget var der føjet 8 Mill. Kr. til, og nu viser det sig, at heller ikke dette slaar til, men at der i Virkeligheden vil indgaa yderligere 4 Mill. Kr. Indkomstskatten kommer altsaa til at give

i alt 79 Mill. Kr. eller 12 Mill. Kr. mere end oprindelig antaget. Dette kunde tyde paa, at Aaret har været godt med Hensyn til Indtægter, for bagved Indkomstskatten maa der jo ligge en tilsvarende Indtægt. Formueskatten var oprindelig sat til 12,5 Mill. Kr., og paa Tillægsbevillingslovforslaget føjede man 2 Mill. Kr. til, men dette viser sig altsaa at være for meget, idet der maa gøres et Fradrag paa 300 000 Kr., saaledes at den samlede Formueskat regnes at blive 14,2 Mill. Kr. Samtidig med, at Indtægtsskatten altsaa er blevet forøget meget betydeligt, ser det ud til, at Formuebeskatningen har skuffet Forventningerne noget. Den overordentlige Skat i Henhold til Loven af 21. December 1918 var oprindelig anslaaet til 125 Mill. Kr., paa Tillægsbevillingslovforslaget lagde man 49 Mill. Kr. til, og ved Ændringsforslag Nr. 64 lægges der nu yderligere 0,9 Mill. Kr. til, saaledes at denne overordentlige Skat, altsaa Merindkomstskatten, giver 174,9 Mill. Kr. Det er jo et overordentlig stort Beløb, der her er Tale om, og det maa for saa vidt kaldes glædeligt for Statskassen, at de mange Penge kommer ind, men det betyder dog ogsaa, at der har været Indtægter bagved. Ændringsforslag Nr. 65 angaar Tillægsskatten paa Formuen. Denne var beregnet til at give 20 Mill. Kr., og dertil kommer nu et Tillæg paa 0,8 Mill. Kr. Endelig skal jeg af Skatterne nævne Tillæg til Indkomstskatten; der er et lignende beskedent Tillæg, nemlig paa 0,5 Mill. Kr., til de oprindelig anslaaede 23,5 Mill. Kr.

Samler vi hele dette Skattebillede, skulde man jo tro, at den finansielle Stilling — om ikke just Statskassens, saa dog Folkets finansielle Stilling — var forholdsvis lys, men om de virkelige Forhold svarer dertil, er jeg ikke saa helt sikker paa, i hvert Fald tror jeg, at vi nu er inde i en nedadgaaende Bevægelse.

Jeg kommer saa til Afsnittet om Afgifter af Arv og Omsætning. Man havde oprindeligt regnet med en Arveafgift paa 6,5 Mil. Kr., og paa Tillægsbevillingslovforslaget har man føjet 4,5 Mill. Kr. til, men dette viser sig at være for meget, saa at man nu under Ændringsforslag Nr. 67 maa fradrage 0,6 Mill. Kr. Noget tilsvarende, blot i endnu højere Grad, gælder Stempelafgiften. Man havde regnet med en Stempelafgift paa 30 Mill. Kr., men man har været nødt til at fradrage 1,2 Mill. Kr. Endnu mere grelt er Forholdet med Hensyn til Stempelafgiften ved Overdragelse af offentlige Værdipapi-